

[Undervisningsministeren]

Der vil senere kunne blive tale om at justere kursernes indhold i overensstemmelse med en eventuel ændret vejledende læseplan for faget historie, jfr. mit svar på spørgsmål nr. 1407.

Det tilføjes for den gode ordens skyld, at lærerhøjskolens kursusprogrammer inden for de givne bevillingsrammer tilrettelægges af højskolens kompetente organer og ikke forudsættes forelagt ministeriet til godkendelse.

Til *undervisningsministeren* (28/8 79) af:

Gerda Møller (KF):

»Hvilke planer har ministeren vedrørende etablering af nye mellemuddannelser, og hvad agter ministeren at foretage for at fremskynde dem?«

(Spm. nr. 1409).

Besvarelse (4/9 79):

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Undervisningsministeriet har i de senere år sammen med bl. a. de respektive organisationer og erhvervskredse gennemført en væsentlig udbygning af de korte, videregående uddannelser. Således er kapaciteten ved de eksisterende uddannelser blevet øget samtidig med, at der er iværksat uddannelsesforsøg med nye uddannelser. Der har årligt været afgivet en redegørelse herom til folketingets uddannelsesudvalg, senest med skrivelse af 4. april 1979.

Det er min hensigt at fortsætte denne udbygning i de kommende år, hvor ikke mindst den øgede tilgang til gymnasiet placerer dette uddannelsesområde meget centralt. Jeg vil i min redegørelse til folketingets uddannelsesudvalg om totaldimensionering i 1980 mere konkret orientere udvalget om mulighederne herfor.

Til *undervisningsministeren* (28/8 79) af:

Gerda Møller (KF):

»Hvad er begrundelsen for ministeriets krav om, at en bestået stopprøve skal kunne meritoverføres i en eller flere – eventuelt kortere – videregående uddannelser uden adgangsbeholdning?«

(Spm. nr. 1410).

Begrundelse.

Der henvises bl. a. til ministerens svar af 2. august 1979. Jeg finder, at meritoverførselsproblematikken er et generelt problem for uddannelsessystemet og som sådan ikke har noget med et stopprøvesystem at gøre.

Besvarelse (4/9 79):

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Det nævnes i begrundelsen for spørgsmålet, at meritoverførsel er et generelt problem for uddannelsessystemet og ikke har noget at gøre med stopprøver.

Jeg er enig i, at meritoverførsel er et almindeligt fænomen i uddannelserne. Jeg mener, det har temmelig meget at gøre med stopprøvetanken, fordi denne forudsætter, at ansøgerne begynder på den videregående uddannelse, de søger, og at de, der kan fortsætte i den pågældende uddannelse, først udvælges efter et års studium.

Blandt dem, der ikke kan fortsætte, kan der være nogle, der er dumpet til prøven (måske ved flere forsøg), og de er så stillet som andre, der ikke kan gennemføre den uddannelse, de er begyndt på.

Der vil imidlertid være andre, der består stopprøven, fordi de opfylder de krav, der stilles efter reglerne om prøven og indholdet af prøveårets undervisning.

Disse studerende er kvalificerede til den uddannelse, de er startet på. Dels opfylder de (som alle, der kan begynde prøveåret) adgangsbetingelserne, dels har de bekræftet deres studieegnhed ved prøven. Det er netop karakteristisk for adgangsbeholdning, at ikke alle studieegnede ansøgere kan få den pågældende uddannelse.

Det er disse studieegnede, men »frasorterede« ansøgere, jeg finder må kunne bygge direkte videre på den uddannelse, de har fået i stopprøveåret, til en rimeligt afrundet og anvendelig uddannelse. Prøveåret skal altså give merit i en anden uddannelse, kort eller lang. Og det nytter jo ikke, hvis de så afvises på grund af adgangsbeholdning ved den anden uddannelse. Hvis adgangsbeholdningen generelt skete ved stopprøver, kunne mange måske prøve flere uddannelser efter hinanden og hver gang have i samme situation efter det nye prøveår.

Jeg kan ikke gå ind for forsøg med dette system, hvis man ikke har sikret de unge mod at blive narret på denne måde.